

אנא עורך א habitats הישנה. אשר אהבת לערת מי מנה. בכל פניו חבה ואחווה ורעות מכהה. למען אחיו ורעי אדרבה בא: גם בצדך על הר גבעוני. גיל לשעשע חמץ קדמוני. דמיה ממלכת פהנים וגוי קדוש ובני. והיא גם היא אמרה אחיה היה מלבי ואדוני: הורשת נחלת צבי חבל הנעים. הסתוּף לכבודך בלויות עצועים. והן עתה טלטלונו זרים זדים מרעים. הארץ לא להם אלא אחיך רועים: זכר אל השבח ואל תחרש ואל תשקר אל. זמנו להחידי אדום ויישמעאל. חנון אתה ידעת את כל הצלאות האל. זה אמר אחיך ישראל: טפלו עלי יבקוני בזקנים. טהרה בטומאה להמיר לחצוני דוחקים. يوم יום הנה עבדיך מופים ולוקים. قول דמי אחיך צווקים: ברו לי שיחות למוֹקֵשׁ. קלחה ונכספה נפשי עוזרת לבקש. לשועתה לי על פתחי לנחש. את אחיכי אני מבקש: מיום כסא בשתקה על כסא כבודך. מביט לסקור יחד לב מזריך ועובידך. גנוש כל בעל משאת בוגדי. ואשר יהיה לך את אחיך משפט ידיך: סקרים עית יקרו לברואי עלמה. שאות חיים וחלוף לשוע ומן. עליון חן וחסר באילמן. ערוב עבדך לטוב. וכי אחיך עמד: פנה אליו ותגנני ותגנני עליון. פגר מנאיך בעוני ורשון. ארבי חוך טרף בחלקך אפסניון. לא תקפו את ידך מאחיך האבון: קדמתי בנשף ואשיע לך מהוללי. קדמה מסך ושה פשעי ומעלי. רחמיד יתגלו עלי פמנחים אבל. מי יתנק באח לי: שעה שרות ענייך וצעקהם. שבעה ברעות נפשם וחייהם. פשליך במצוות ים כל חטאיהם. אנא שא נא פשע אחיך וחתאתם: שש אני על אמרת מבטחיך. לבבנני על ידי צירום שלוחיך. מתי תהשוּך זרועך בכחך. לך נא ראה את שלום אחיך: כי אם מקדם מקווה ישראל וחרב גנותם. חי זקור גם עתה קומם. ואם זרעם ותשפוץ בינוּם. ואת אחיך תפקד לשלים ואת ערוקם:

אל יבهل אדם מפנֵי המגינות שיש לו על התשובה. ואפלו אם התשובה קשה לו, מפנֵי דברים שאין אדם לחייב, ואפלו כשהוא יודע בדברתו שאין יוצא ידי חובתו, ומתווך אייז ריפויו יכול לתקן את העניים שבין חבריו – אל גזית בלבבו שום חלשות דעת הגורמת להק spitן יקרה ערקה של התשובה. אין ספק, שמתוך הפלמה בכל מה שאינו לו מגינות, יבחיו שם יתברך לתקן כי טוב גם את כל הדברים שיש לו עלייהם מגינות גדולות שאי אפשר לו לנצח.

*ט.

אין לעכב את התשובה מכל מניעה רוחנית וקל וחרם גשמית, ואפלו כשהוא רואה שאיבנו שב מכמה עניים שאין עליהם חנכות, מכל מקום ישוב בשמה מכל מה שלבו נודבו לשוב מהם.

(המשך התו' מה פיק 4)

שבט יהודה בדרכו ובאזור. היישאג אריה בעיר:
מקיים ישועת אבות ובנים. העניים והאבירונים: עמד בפרקן בל נחיה לשחק. למה יהונתן יהודה תעמוד ברחוק: יונתך עד שעריו מות הגעה. יושב הברובים הופיעה: הבה לנו עוזרת מאר. חיר יהונתן יהודה תקאר: ת:red ימינו בגולות ישן. עורה ומה תישן: זכר בגינך הארץ לא להם. נער לא יקרב אליהם: אז הכתם גלה לנלםורה. ישמח הר ציון תגלה בנות יהודה: שועתנו تعالה לשמי מרים. אל מלך יושב על כסא רחמים: